

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 22

Moció subsegüent

a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i fiscal (tram. 302-00084/08)

El vuitè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i fiscal. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Fitxer 23

... Endavant, senyor Millo, té la paraula.

El Sr. Millo i Rocher

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyores i senyors diputats. Presentem avui aquesta Moció subsegüent a la interpel·lació que vàrem substanciar en el darrer Ple sobre la situació econòmica i fiscal a Catalunya. En poc temps hem debatut quatre vegades sobre aquests temes que afecten d'una manera tan important les famílies i les empreses de casa nostra. De fet, és un assumpte que hem discutit quan estàvem debaten sobre el pressupost del 2008, l'hem tornat a discutir quan vàrem estar presentant aquesta interpel·lació, és un tema del qual se n'ha parlat molt durant la campanya electoral a la que hem assistit durant aquests darrers dies i per tant, en definitiva, és un tema important sobre el qual jo penso que és bo, necessari, que la cambra catalana es pronunciï.

M'agradaria molt que com a conseqüència d'aquesta Moció que presenta el Grup Parlamentari Popular fóssim capaços d'aprovar en aquesta cambra una resolució que ens permetés assumir alguns compromisos importants que el Govern de Catalunya pogués portar a terme. I dic que m'agradaria, perquè com sempre i com vostès saben

i com el senyor conseller sap, les nostres propostes en totes les matèries i especialment també en aquesta són amb caràcter constructiu. Vostè em va dir, quan vaig sortir a defensar la interpel·lació, que feia catastrofisme, jo li vaig dir que no era cert i vaig intentar demostrar amb xifres, amb dades, que la situació de desacceleració econòmica que està vivint el nostre país era una realitat. Vostè va sortir en aquí i ens va dir que, bé, que la cosa efectivament no anava del tot bé, però que, bé, que les coses anaven prou bé, anaven prou bé. Aquestes eren les seves paraules textuais, literals.

Jo li vaig parlar de la situació dels preus, dels salaris, de la pèrdua de poder adquisitiu de les famílies, de l'atur, de l'increment de l'atur i que les coses, per tant, pintaven un escenari futur que requeria de manera urgent que el Govern de la Generalitat prengués mesures en funció, òbviament, de les seves competències. Però, és clar, senyor conseller, ja nomé cal observar quina és l'evolució de les dades en aquests quatre diferents moments en els que hem pogut debatre en aquesta cambra sobre aquests afers tan importants per comprovar que la situació ni tant sols no millora, sinó que progressivament va empitjorant.

Mirem, per exemple, sobre les dades de l'evolució de l'IPC. Quan començàvem a discutir precisament o a debatre sobre el pressupost del 2008, parlàvem en aquesta cambra que estàvem en una taxa d'increment de l'IPC del 4,2 per cent. Això quan començàvem a debatre sobre el pressupost del 2008. Al final de l'any, al desembre, quan aprovàvem el pressupost, recordo que al pujar a aquesta tribuna li vaig recordar que estàvem ja en un 4,3. Però és que al començar l'any i en aquests moments estem ja en un 4,4. Per tant, la situació no tant sols millora, sinó que continua agreujant-se.

Ahir, sense anar més lluny, en una entrevista que li feien al ministre d'Economia, el senyor Pedro Solbes, ell deia textualment: «Admito que el panorama se ha complicado en los últimos meses y admito que la posibilidad de que la inflación no consiga terminar este año por debajo del 3 por ciento como había defendido yo hasta ahora sea una realidad». Bé, ara resulta que després de les eleccions ja comencem a constatar i comencem a admetre que allò que nosaltres advertíem i dèiem i que se'ns acusava de catastrofistes ara ja els responsables polítics ho comencen també a

reconèixer. En veurem també un altre exemple en aquesta mateixa direcció. I després, quan parlem de la taxa d'atur, doncs també, si seguim aquests quatre mesos en els que hem anat debatent en aquesta cambra aquests temes, veurem que el novembre del 2007 a Catalunya parlàvem d'un 6,8 de taxa d'atur, el desembre estàvem ja en un 7 per cent, al gener estàvem ja en un 7,4 per cent i al febrer estàvem en un 7,7 per cent. Per tant, una taxa que no para d'augmentar.

I si parlem de quina és la previsió, que vostè ens en va parlar també en aquí, la previsió del producte interior brut, del creixement del PIB, doncs vostè sap perfectament que la previsió que feia el Govern era al voltant del 3 o 3,3 per cent, que diferents organismes que vostè coneix perfectament, que els podria anar enumerant, el BBVA, el Govern central, la Caixa de Catalunya, el The Economist [#], la Comissió Europea, etcètera, han anat rebaixant aquestes previsions, uns la situen entre el 3,1, altres al 2,8, altres al 2,4, altres al 2,7. Ens agradaria saber, senyor conseller, quina és la seva previsió al respecte.

Finalment, el mateix ministre, en la mateixa entrevista a la que jo feia referència fa un moment, ens deia l'altre dia: «Yo creo que es indudable que hay una clara desaceleración de la economía.». Bé, ja era hora, ja era hora que parlem amb els termes concrets sense fer catastrofisme, senzillament per intentar posar solucions a la situació que tenim. I és per aquest motiu que hem presentat aquesta moció. Una moció que d'acord amb el que va ser el contingut de la nostra interpel·lació afronta quatre blocs temàtics. Concretament el primer sobre la inflació, el segon sobre l'atur i l'ocupació, el tercer sobre l'acord estratègic per la competitivitat de les empreses, internacionalització, competitivitat i qualitat de l'ocupació, que té molt a veure amb la productivitat de les empreses. I, finalment, sobre la fiscalitat.

En el primer cas demanem que es faci un balanç del pla de mesures del Govern perquè puguem saber realment quines coses s'han fet bé, quines coses han tingut utilitat i quines no i puguem fer un pla nou. En el segon bloc, perquè es prenguin mesures de reforçament i de prioritjació de les polítiques actives d'ocupació per millorar l'ocupabilitat de les persones que es queden sense feina i que sigui personalitzat. El tercer bloc, per fer no tant sols el balanç de l'acord, sinó que a més a

més garantint que hi hagi una comissió d'enllaç entre el Parlament, grups parlamentaris i acord estratègic per tal de fer un seguiment de les mesures que en el nou acord es puguin pactar. I, finalment, el bloc de mesures fiscals amb els dos temes que vostès ja coneixen perquè reiteradament en aquesta cambra hem defensat, que són: primer, la supressió fins a la mínima expressió...

El vicepresident primer

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

... l'impost de successions i donacions – ja acabo, senyor president– i en segon lloc també l'eliminació o supressió o la reducció fins a la mínima expressió de l'impost del patrimoni. I estic convençut que tant en el primer com en el segon podrem comptar amb el recolzament dels grups de la cambra, perquè si és cert que en el passat no havien estat a favor, doncs en el present, almenys en aquesta campanya electoral, hem pogut escoltar també propostes del Partit Socialista que anaven en aquesta direcció, la qual cosa em fa pensar que podem arribar avui a un acord en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes en nom del Grup de Convergència i Unió. Té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Com bé es deia, aquesta moció té diferents apartats, el primer d'ells fa referència a l'apartat de la inflació, no? I si bé és cert que el Govern va fer un pla de mesures contra la inflació a Catalunya, també és cert que l'increment de l'increment, la diferència entre aquest increment de la inflació de l'Estat i de Catalunya segueix sent el mateix després de l'aplicació d'aquests pla de mesures.

En aquest sentit, vàrem poder sentir lamentablement paraules de culpabilització del petit comerç que es veu que és el responsable d'aquesta inflació i les mesures, doncs, del cert veient tot com ha evolucionat del cert és que no han estat les adequades. I, per tant, nosaltres creiem que és necessari que es faci un balanç d'aquelles mesures que es van dur a terme i per un altra banda que es faci una segona cosa, no? I és que es dugui un nou pla de mesures veient, doncs, la ineficàcia i per tant la no – bona acció d'aquest pla de mesures que el Govern va proposar.

Segon tema. Tema de la formació, un tema cabdal, que tots podem estar d'acord amb la diagnosi i amb els discursos que fem sobre el mateix, sobre la preocupació del fracàs escolar, de l'índex de treballadors amb una baixa, doncs, formació i reformació podríem dir al llarg de la seva vida i la realitat és que aquí calen accions concretes. En primer lloc, la moció demana més diners, no? Jo crec que la concreció correcte i en aquest sentit va la nostra esmena, és que els diners que es requereixen és que es compleixi allò que ha dit el Tribunal Constitucional i és a dir que els diners del FORCEM [#] es distribueixin territorialment segons la força de cada territori. I a dia d'avui, això encara no és una realitat. I per tant, el que ha de fer el Govern de Catalunya entenem nosaltres és exigir al Govern central l'acompliment del que ha dit per quarta vegada el Tribunal Constitucional que aquells recursos són pels treballadors i les treballadores de Catalunya i per tant la distribució ha de ser des d'aquí. Per tant, escoltin, aprofitin el Govern amic, aprofitin els vint-i-cinc diputats i facin complir una cosa tan bàsica com és allò que ha sentenciat el Tribunal Constitucional.

I, a més a més, cal una altra cosa, no? Que el model, el model de formació, doncs, doni possibilitat d'utilitzar tots aquests recursos, perquè una de les coses que poden ser més lamentables és que tinguem els diners i a l'hora de la veritat no s'utilitzin perquè costa molt a les petites i a les mitjanes empreses poder accedir a aquesta realitat de diners de formació, insistim, pels treballadors i al cap i a la fi vol dir també de millora per les pròpies empreses.

Per tant, aquí cal actuar en els dos sentits, que hi hagi per una banda aquells diners, no més diners simplement, sinó aquells diners que són per Catalunya i pels

treballadors de Catalunya i per una altra, aconseguir una cosa, que el model sigui eficaç i que per tant els recursos que disposem puguin ser utilitzats pels propis treballadors i treballadores del país.

Bé, l'altre punt fa més concretament referència al SOC [#], no? Vostès aquí es varen trobar, quan dic vostès, el Govern, un instrument nou, un instrument que podien desenvolupar, sense cap pecat original, podríem dir, i la veritat és que han fet un embolic important, l'han tingut entretingut durant pràcticament tres anys, seguim sense saber quin model exacte té i a dia d'avui això no acaba de tirar endavant. Per tant, escoltin, aquest sí que no poden mirar enrere, no poden posar el retrovisor i fer allò tan fàcil que sempre els agrada de culpabilitzar els vint-i-tres anys de Convergència i Unió. Aquest és un tema que els ha tocat desenvolupar a vostès i a dia d'avui no tira endavant. Per tant, és evident que en els moments – i vostès saben que vam presentar una moció específica sobre aquest tema – en els moments que teníem els índex d'atur molt baixos en aquest país era precisament quan calia posar les mesures per treballar, per poder acompanyar els treballadors fins al final en el sentit que, doncs, el seu recorregut per trobar la feina fos més personalitzat i per tant donés una resposta positiva a les necessitats de tots plegats.

Acord de competitivitat. Estem d'acord, cal aquí un acord perquè hi hagi un control parlamentari. Cal també una revisió de l'acord, se n'ha parlat, el president ens en va fer menció, doncs, aquí, en aquesta pròpia cambra, però a dia d'avui això no ho tenim. I per tant, cal tirar-ho endavant perquè les paraules poden estar molt bé, podem coincidir amb els projectes, però cal que això sigui una realitat i que a l'hora de la veritat, doncs, sigui no només bones paraules plasmades en un paper, sinó realitats efectives pels treballadors, les treballadores, les empreses del país i per tant aconseguir això, un acord estratègic pel país.

Bé, per tant, nosaltres creiem, hem vist les esmenes que ha presentat també el Partit Socialista, veuríem que fos, seria una llàstima que es perdés la possibilitat d'encarar, doncs, amb coratge tot el tema de la formació, tot el tema del SOC [#], tot el tema...

El vicepresident primer

Senyora Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

... Sí, acabo molt ràpidament. Dels acords de competitivitat i per tant, doncs, quedem a l'espera de quin és l'acord definitiu a la proposta de transacció que ens ofereixen, però, sense dubte, en aquest àmbit, com en tants altres, calen concrecions i fets més que grans documents.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Per presentar l'esmena del Grup Socialista, d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa per Catalunya Verds té la paraula la senyora Rocío Martínez – Sampere.

La Sra. Martínez- Sampere Rodrigo

Sí, moltes gràcies, senyor president. Jo començo, senyor Millo, felicitant-me que aquesta moció arribi al Ple un cop passades les eleccions generals, perquè crec que això ens permet o ens hauria de permetre tenir un diàleg amb més serenitat. Tot i que en alguns moments de la seva moció amb aquestes dades que ha donat de l'atur que sincerament, m'agradaria conèixer les seves fonts, perquè no n'hi ha cap de les que coneixem que digui que l'atur en aquests moments està en el 7,5 per cent, sinó un punt per sota, que me les ensenyés. Però, bé, jo reitero sincerament el meu desig de tenir un diàleg avui on tots acceptem que és una mica estèril o fins i tot és perillós embarcar-nos en aquesta batalla entre el temor i l'optimisme que s'ha jugat entre l'oposició i el Govern. Una batalla on uns ens volen fer creure que estem a un pas de l'abisme i els altres intentem tranquil·litzar els ànims, quan l'únic cert és gairebé impossible predir els efectes més enllà de saber que ho sabem que estem en un moment de moderació del cicle econòmic. Ja que vivim, i dic que és impossible de predir, perquè vivim en un món financerament hiperglobalitzat on som més vulnerables respecte a coses que escapen al nostre control i on és difícil mesurar la magnitud dels efectes contagi, justament perquè intervé una multiplicitat de factors.

Crec que és molt més interessant i molt més efectiu traslladar la batalla, si és que hem permet utilitzar aquest terme, que l'estic utilitzant reiteradament, al terreny del que és previsible

Fitxer 24

...[impossible], i crec que això és justament el que estem intentant fer amb la proposta de transacció que ara presentaré, la moció que vostès avui aquí han sotmès a debat.

Miri, jo crec que el Govern pot fer tres coses respecte a l'economia: pot ser un bon gestor dels recursos públics, i crec que en això la trajectòria del Govern d'Entesa és impecable; pot ser també un inversor actiu invertint en el capital físic i en el capital humà per garantir unes bones condicions als mercats i també als individus per la seva igualtat d'oportunitats i, per tant, jo crec que aquí s'explica l'èmfasi que es veu clarament reflectit en els pressupostos en infraestructures i també en educació, i el Govern també pot ser un bon facilitador, com un agent diferenciat que és dels altres, per incidir en el context econòmic, per avançar-s'hi, i per facilitar que l'economia pugui funcionar a ple rendiment. Jo crec que és en aquesta darrera part on ens podem posar d'acord en una bateria de mesures amb l'esperit constructiu que vostè ens manifestava.

En primer lloc, en un bloc sobre inflació per posar al dia i per potenciar el Pla de mesures contra la inflació que va ser aprovat el 2006, anticipant-nos, com deia –tot i que la inflació és un tema on hi ha poc marge perquè no som sobirans en política monetària, però sí on es pot incidir amb algunes reformes estructurals. En segon lloc, per fer èmfasi en el bloc de l'ocupació amb les polítiques actives del SOC i en planificar noves actuacions com una manera de fer front a aquesta moderació del cicle. Un tercer bloc que seria modificar a fons, tal com ja està en el Pla de Govern que es va aprovar a l'inici de la legislatura, l'impost de successions i donacions, i per últim en crear, tal com es va comprometre el conseller Castells en seu parlamentària, un comitè d'enllaç entre els grups parlamentaris i la comissió de seguiment de l'acord estratègic que doti de permanència i periodicitat a l'acció de control i impuls dels grups parlamentaris amb relació a aquest acord estratègic. Un acord que, amb l'objectiu vital

crec de transformar el nostre model de competitivitat, va ser la primera actuació del Govern d'esquerres i catalanista el 2003 en matèria econòmica, i jo crec que el seu encert fa que avui estiguem segurament amb millors condicions per afrontar aquesta desacceleració econòmica que afecta pràcticament tots els països occidentals i de ben segur tots els del nostre entorn.

Per tant i per resumir, que se m'acaba el temps, la nostra posició és la de defensar un govern que és un bon gestor dels recursos, que aposta amb decisió per la inversió social i que facilita les condicions perquè l'economia pugui ser més competitiva.

Jo no voldria acabar sense fer una breu referència a l'impost de patrimoni perquè vostè l'ha mencionat i està en la seva moció. Jo crec que hi ha perspectives més que raonables perquè el Govern de l'Estat vagi més enllà del que vostè proposa, és a dir, que acabi eliminant aquest impost de patrimoni. Per tant, no crec que sigui el moment de tenir un debat al Parlament de Catalunya sobre el que ha de fer el Govern de Catalunya amb relació a aquest impost, justament, ja que és un tribut cedit i, per tant, si l'eliminen a Madrid la nostra discussió hauria de ser sota efectes pràctics de quina compensació ens correspon.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. De los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, des del nostre grup parlamentari vam seguir amb molta atenció la interpel·lació al Govern sobre política econòmica i fiscal que va fer el diputat Millo. De fet, no escapa a ningú que ens trobem en un moment d'incertesa ja que els problemes de confiança poden precipitar la crisi de l'economia a l'economia real si acaben afectant l'estabilitat financera de les principals empreses, les seves decisions d'inversió i sobretot la confiança dels consumidors. Això a nivell europeu, a la zona euro, ho podem sintetitzar en que hi ha menys creixement i un increment de la inflació. De fet, el Fons Monetari Internacional

apunta que el creixement en el conjunt del 2007 ha estat el 2,7 per cent, mentre que pel 2008 es produirà una desacceleració fins a un 1,6 per cent. És per tant, amb aquestes xifres que s'estan produint les estimacions a nivell de la zona euro a nivell europeu.

El nostre país, Catalunya, creix el 2007 un 3,7 per cent i s'inicia una fase de desacceleració amb una escalada dels preus del petroli i dels cereals que com a nivell mundial fa repuntar la inflació del nostre país. Per tant, és precisament en aquest marc que entenem que es fa les següents mesures que ens proposen en la seva moció subsegüent i en definitiva les esmenes que hem presentat els tres grups que donem suport al Govern s'emmarquen.

Quant a mesures per lluitar contra la inflació volem, doncs, matisar que, precisament, per acord de Govern de juny de 2006 es va establir un pla de mesures contra la inflació que ha tingut per objectiu, i té per objectiu, incidir en aquells aspectes sobre els quals es té competència i que poden tenir impacte en l'evolució dels preus de l'economia. Els avenços que es produeixen en l'execució d'aquestes trenta nou mesures que conté aquest pla seran objecte d'anàlisi i balanç en el moment just que s'acompleixin dos anys de la vigència d'aquest pla. Recordem que l'octubre del 2007 ja es va fer el primer balanç d'aquest pla i precisament és en aquesta línia que a la nostra esmena volem centrar amb aquelles mesures de lluita contra la inflació portant aquesta proposta en aquest acord de Govern i en aquest pla de Govern que ja s'ha rendit compte en el primer any, que es rendirà compte en el segon any però que, en definitiva, està funcionant.

Quant a l'acord estratègic per a la competitivitat, internacionalització i qualitat de l'ocupació. Efectivament, el Govern, i en concret, en compareixença del conseller castells a finals de 2007 en comissió ja va haver-hi un compromís del Govern per a la creació del comitè d'enllaç entre grups parlamentaris, per un costat, i la comissió de seguiment com una de les innovacions a incloure en el text de l'acord estratègic actualitzat. Precisament és aquest detall, aquest matís que volem que s'inclouï en aquesta proposta de resolució i així ho hem transmès en l'esmena que entenem,

doncs, que podem arribar amb un consens i, de fet, així consta per la resta de grups parlamentaris.

Finalment, quant al paquet de mesures en política fiscal que ens proposa, efectivament, fa referència a l'impost de patrimoni, però també a l'impost de successions i donacions. Des del nostre grup parlamentari, de fet, ahir mateix en comissió vam tenir oportunitat de debatre, entenem que fins que no tinguem un acord del nou sistema de finançament que es deriva del nou Estatut és imprudent, és irresponsable emprendre mesures fiscals en aquest moment –en aquest moment–, perquè té un impacte en els ingressos de la Generalitat enorme, té un impacte enorme. Estem parlant en el pressupost aprovat per al 2008, quant a impostos de successions i donacions de pràcticament una previsió d'ingressos per enguany de pràcticament 800 milions d'euros i en patrimoni pràcticament uns 400.

És a dir, en aquests moments no ens podem permetre poder exercir aquelles competències que tenim en política fiscal en aquests dos impostos en tant en quant no sapiguem quin és el resultat de la negociació amb el Govern espanyol del nou sistema de finançament que com bé s'ha dit finalitza el 9 d'agost el termini per tenir tancat aquest nou sistema de finançament que es deriva del nou Estatut.

És, per tant, que en aquesta línia li presentem, també és voluntat de modificar la llei de l'impost sobre successions i donacions, però que es pugui fer dins del Pla de Govern 2007-2010.

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Millo, les intervencions en blanc i negre sempre són les més fàcils i la que em toca fer avui és, precisament, tot el contrari, exigeix, per correspondre a la seva intervenció, un exercici de finor que procuraré realitzar.

La moció presentada pel seu partit posa de manifest l'existència d'un canvi de conjuntura econòmica, cert, i proposa un seguit de mesures per realitzar des de Catalunya per fer front en aquest canvi de conjuntura. Plantejat així no hi ha absolutament res a dir, si bé, he de fer notar unes observacions prèvies: un canvi de conjuntura no pot portar, ni atribuir –i vostè no ho ha fet, que quedi ben clar, vostè no ho ha fet, em curo amb salut per si d'altres ho volen fer–, ni atribuir la responsabilitat d'aquest canvi de conjuntura al Govern únicament i exclusivament al Govern de la Generalitat –perquè vostè m'entengui, afecta al Govern de la Generalitat de la mateixa manera que afecta, posem per cas, al de la Comunitat Valenciana, potser el de la Comunitat Valenciana una mica més perquè l'economia del totxo té més pes–, ni pot portar al catastrofisme, insisteixo, i vostè no ho ha fet en absolut, que quedi ben clar. És a dir, s'està creixent menys i, per tant, això vol dir que hem de fer alguna cosa, però no hem d'oblidar que estem creixent, per tant, no podem parlar d'una situació de regressió.

I a la segona observació que li he de plantejar és que el fet que vostè proposi mesures d'adaptació de la nostra economia no treu que altres grups puguem plantejar altres mesures de forma complementària o de forma alternativa. És a dir, les mesures que vostè proposa no són les úniques, n'hi poden haver d'altres, i del que es tracta és de trobar aquelles en conjunt que responguin millor a les necessitats actuals de l'economia del nostre país.

Precisament, i em penso que amb consonància amb aquesta intervenció de matís, escolti, quan algú presenta una proposta de resolució d'aquelles que dius «no!, i s'ha acabar», doncs, dius «proposta de rebuig» i feina feta. No, no, per aquest motiu, precisament, els grups que donem suport al Govern hem presentat un seguit d'esmenes que volem, que voldríem que fossin acceptades i que fossin transaccionades per tal que avui aquest Parlament es definís sobre aquestes mesures que són necessàries.

Sobre el cas de la inflació. És evident que la inflació és un fenomen que no depèn únicament de la dinàmica de Catalunya, ho sabem, tampoc considerem que sigui cert que no s'hagi fet res o que el que s'hagi fet ha sigut inútil. Per això, quan vostès diuen

«presentem un nou pla», home!, diem, escolti «potenciem, actualitzem, el pla que hi ha en aquests moments i veiem quines mesures s'han revelat com a més útils i les continuem tirant endavant.

Quan vostès parlen de polítiques de formació nosaltres no podem aprovar de dir «escolti, incrementem els recursos destinats a formació o fomentem les accions formatives ocupacionals per als immigrants», perquè això seria com admetre que no s'estan destinant els recursos suficients o que no s'estan fent aquelles accions de formació que fan falta. Per això la transacció que nosaltres els plantejem és «escolti, seguim incrementant aquells aspectes que són importants en els quals ens podem comprometre i molt especialment el seguiment personalitzat per part del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Quan ens referim a un element bàsic per la nostra economia, com ha sigut l'acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia de Catalunya, escolti'm, valorem la feina fet fins ara i de cara al nou acord –recordem sempre, ho vaig dir també en una intervenció a la comissió– que important i necessari no ha sigut mai sinònim de fàcil. Per tant, el nou acord és important i necessari, això no vol dir que sigui fàcil, i no estic segur que estiguem facilitant les coses posant-nos al darrera del que negocia i diguem «què, encara no esteu, encara no heu acabat, encara no esteu?» Per tant, escolti, el compromís que aquesta cambra pugui fer el seguiment hi és, però donem temps perquè la cosa s'ha de fer bé i en el seu temps.

I, finalment, el temps que em queda el dedicaré als aspectes fiscals. Aquí, aquesta és una discussió que ja l'hem repetit moltes vegades. Els tòpics diuen que aquest és un Govern que apuja els impostos, que la pressió fiscal és insuportable i que qualsevol baixada d'impostos és positiva. Bé, sap vostè que nosaltres no estem d'acord amb cap de les tres: no és veritat que pugui els impostos, la pressió fiscal del nostre país és menor que la dels països del nostre entorn en aquells amb els quals competim i nosaltres parlem sempre de baixada d'impostos selectives.

La diputada Rocio s'ha referit, quan ha parlat, Rocio Martínez, perdó, s'ha referit quan ha parlat de l'impost de patrimoni de l'argument més pràctic. Jo si tingués temps, que

se m'està acabant, li donaria l'argument ideològic que com que ja l'he dit moltes vegades no cal que el repeteixi. Dubto molt que baixant l'impost del patrimoni millorem la competitivitat del nostre país.

Amb la voluntat –acabo, senyor president– que aquests matisos, aquestes propostes d'esmenes ens permetin arribar a conclusions avui que siguin útils per a la nostra economia hem presentat l'esmena a la seva proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Mixt té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La descripción que hace en la interpelación y que hoy ha repetido en parte el ilustre diputado señor Millo es correcta, es decir, que se ha producido un empeoramiento de la coyuntura económica, estamos ante una situación de desánimo...

Fitxer 25

...desaceleración; todo el mundo lo reconoce.

Igualmente el incremento de precios al consumo y el incremento de precios industriales es enorme en la tasa interanual. No solamente la de consumo; en la de consumo estamos en un 4,4 por ciento, como bien ha recordado en esta intervención, pero es que en el caso del índice de precios industriales estamos en un 5,4 por ciento, según los últimos datos, del mes de enero.

Igualmente nos encontramos ante una situación espectacularmente preocupante en materia de desempleo. Los últimos datos, del mes de febrero, nos reflejan una situación escandalosa; es decir, en los últimos años, en los últimos quince años, en un mes no se había producido un incremento tan alto de desempleo durante ese periodo.

En definitiva se han de adoptar medidas. Y las medidas que propone la moción nos parecen casi todas adecuadas. Coincido en lo expresado por otros grupos parlamentarios; es evidente que se ha de potenciar y actualizar el Plan de medidas contra la inflación. Evidentemente no es imputable el incremento de la inflación a este Gobierno y creo que se ha de tener un margen de responsabilidad, pero sí que en parte es corresponsable del mismo. En todo caso, sí que es preocupante el grado de diferencia en materia de inflación entre España y el resto de los países europeos; esto nos ha de preocupar –el diferencial existente entre nuestro país y el resto de países europeos.

Igualmente es necesario proceder a adoptar medidas en relación con el desempleo. Nosotros entendemos que se han de potenciar efectivamente los efectos paliativos, que es lo que viene a proponer la medida, es decir, abordar el tema desde el punto de vista de la creación, en el Servicio de Ocupación de Cataluña, de un plan personalizado. Y, al mismo tiempo, de una manera complementaria, a nuestro juicio, a esas medidas concretas, también tienen incidencia en el marco del desempleo las relacionadas con la formación profesional y la formación ocupacional, en cuanto que con mejores trabajadores se tendrán más posibilidades de encontrar empleo.

Quiero recordar que en una de las últimas intervenciones que realizó el secretario general de uno de los sindicatos en la Comisión de Economía, a la hora de abordar el Acuerdo de competitividad, decía que condicionaba la firma del acuerdo precisamente a una verdadera revolución en materia de la formación profesional. Por eso nos parecen adecuadas y realmente aceptables las concretas propuestas que contiene la moción en estos aspectos, al igual que lo que hace referencia a la creación de un comité de enlace entre los grupos parlamentarios y la Comisión de Seguimiento del Acuerdo Estratégico, bien sea para el finito casi periodo del Acuerdo estratégico, bien ya de cara al nuevo acuerdo que está pendiente de suscribirse entre los agentes sociales y el Gobierno de Cataluña.

Por ello ya manifestamos aquí nuestro expreso apoyo a las propuestas que se contienen en la moción, de la misma manera que también lo haríamos si se aceptaran la enmienda presentada por los grupos parlamentarios que dan apoyo al Gobierno.

No tanto cuentan con nuestro apoyo los puntos 7 y 8, relacionados con la materia fiscal. Y abordaremos..., y en este caso voy a ser repetitivo, puesto que para nosotros sí que es cierto que la necesidad de negociar un nuevo marco de financiación autonómica y el establecimiento de un nuevo modelo de financiación exige condicionar la política de cesiones de tributos. Hemos defendido en esta cámara la necesidad de armonizar el impuesto sobre sucesiones y donaciones para evitar la competencia fiscal a la baja, es decir, la guerra entre comunidades autónomas, y que esto entendemos que lo debe de hacer el Estado. E igualmente somos partidarios de la supresión del impuesto sobre el patrimonio, más que de su reforma, y que también debiera hacerse en el marco de un acuerdo estatal.

Por ello consideramos que no es tanto ahora la necesidad de reformar como de armonizar y suprimir cada uno de los impuestos, y, a su vez, ser compensado por el incremento de la porción de cesión de tributos en otros impuestos de carácter estatal a las comunidades autónomas para compensar ese déficit.

Muchas gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Senyor Millo, per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo també em felicito, diputada Rocío Martínez, que aquest debat el tinguem passades les eleccions, perquè penso que aquest clima més reposat que tenim avui, doncs, afavoreix precisament quelcom que és positiu per als ciutadans, i és que puguem, pel que hem pogut escoltar i pel que ara diré, avui arribar a un acord que permeti aprovar resolucions concretes, de les quals després puguem fer un seguiment, també concret i exigent per part de tots, no? Jo penso que avui no..., vostè ha utilitzat molt la paraula «batalla»; penso que avui no hi ha hagut batalla estrictament. Jo tampoc he parlat d'abismes ni coses d'aquestes, ho repeteixo.

Però, en qualsevol cas, sí que és veritat que les esmenes que tant el Grup Parlamentari de Convergència i Unió com les que han presentat els tres grups que donen suport al Govern són esmenes que, home, en el cas concret nostre, doncs entenem que en alguns casos dilueixen –especialment les dels grups parlamentaris que donen suport al Govern; no, en aquest cas, les de Convergència i Unió– una mica, diguéssim, el nivell d'exigència de la nostra moció, no? Però, en qualsevol cas, jo sóc partidari d'avançar, encara que en aquest moment, doncs, algunes coses que a mi m'agradaria que hi fossin, en la transacció, finalment no hi són. Però això no li treu valor, a la transacció; la transacció és positiva, al meu entendre, no? És a dir, no hi han terminis. A mi m'agrada sempre que el Govern, quan es compromet a fer coses, hi posi terminis, no? I aquí, doncs..., bé, no parlarem de terminis. Tampoc hi han diners contrets, amb xifres, que a mi també m'agrada molt concretar les xifres, no?, que era una de les propostes que feia el Grup de Convergència i Unió, i també nosaltres. I això tampoc ho acabarem posant. I finalment en la transacció no incorporarem el punt 8 de la nostra moció. Transaccionarem només els set primers punts, que ho deixarem en quatre punts de la transacció.

I, per tant, jo sí que agrairé que puguem votar separatament el darrer punt, no?, el que fa referència concretament a l'impost del patrimoni.

Però, ho repeteixo, encara que a mi personalment m'agradaria que aquests tres elements que acabo d'explicar hi fossin, a la transacció, penso que és molt positiva pels següents motius. Primer, perquè el Govern es compromet a presentar en el Parlament el balanç del pla de mesures, però a més a més es compromet a potenciar-lo i a posar-lo al dia i incorporar-hi noves mesures, si cal, un cop vegem quina n'és l'anàlisi. A més a més es crea el comitè d'enllaç amb l'Acord estratègic, que s'incorpora en el procés de negociació, com s'ha explicat abans i a mi em sembla correcte. Però és bo que es creï aquesta figura, que s'hi havien compromès, des d'aquest punt de vista, els membres del Govern, però encara no ho teníem encara constituït. Finalment s'impulsen i prioritzen mesures concretes, en l'àmbit del Servei d'Ocupació de Catalunya, que ens semblen necessàries per poder atendre les necessitats de les persones en situació d'atur. I s'aprova també planificar noves accions de xoc per tal de pal·liar l'increment d'atur que estem patint. I finalment també

hi ha un compromís, no només de boca del Govern, que ja és prou important, i del mateix president, òbviament, sinó, a més a més, un compromís d'aquesta cambra, on el Govern es compromet a presentar aquest projecte de llei sobre l'impost de successions i donacions per tal que el puguem debatre, cosa que fins ara no ha estat possible.

Malgrat tot, ho repeteixo, no hi haurà un termini concret. Continuarem sent exigents amb relació a aquesta matèria.

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

Ja acabo, senyor president. Ho repeteixo: nosaltres no hem fet mai responsable directe el Govern de la situació, però sí que hem dit que és responsable de garantir les condicions necessàries per tal d'afrontar amb millors garanties de competitivitat aquesta situació.

I quant, per tant, al punt vuitè, sobre l'impost del patrimoni, sí que agrairia que el poguéssim votar separatament, atès que les declaracions que ha fet el Partit Socialista durant aquests darrers dies ens fan pensar que seria bo que es pogués aprovar en aquesta cambra...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...perquè, si tenim competències i tenim capacitat normativa, sembla..., és a dir, que per a alguna cosa la tenim, i no ens reiterem dient que és millor que ho faci Madrid. Home, tant de catalanistes...

El vicepresident primer

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

...que són, i quan arriba el moment de demostrar-ho vostès no ho permeten.

Gràcies per la seva amabilitat, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Sí, el que passa, que vostè ha estat esmentant una transaccional que la mesa no en disposa. *(Pausa.)* Suposa aquesta transaccional la retirada de tota la seva moció excepte el punt vuitè. Gràcies.

El president

Per tant, aquesta moció la plantejarem en dues votacions. Una, que serà la del punt vuitè, i la resta de la moció, que serà l'esmena transaccional.

Votarem primer el punt vuitè –punt vuitè de la moció.

Comença la votació.

Senyor Bosch?

El punt vuitè ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 67 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara la resta de la moció, que seria l'esmena transaccional.

Comença la votació.

Senyor Bosch?

La resta de la moció ha estat aprovada per 131 vots a favor.